Povídky, pohádky a další

26. Dopis z tábora

Ahoj mami a tati!

Mám se dobře a Vás oba pozdravuji.

Sluníčko svítí, větřík fouká, voda šplouchá, mraky se mračí, stany stojí na svých místech, les šumí, ptáci štěbetají, psi štěkají a obloha se modrá. Zkrátka nádherný pobyt.

Stanujeme na břehu rybníka a díky tomu pravidelně procházíme nedobrovolným odběrem krve. Jsou tu obrovská hejna komárů. Když už jsme toho měli přes den dost a šli spát, objevily se nad hladinou taková divná malá světýlka.

Kamarád Pepa, co se mnou bydlí ve stanu, se lekl a povídá mi: „Jendo, koukej, vypadá to, že si na nás ty potvory komáři vzali baterky.“

Hned jsme běželi za vedoucím a ukazovali mu ty světelné body. Vysvětlil nám, že jsou to obyčejné světlušky. Chvíli jsme je pozorovali a zkoušeli je chytat. Nakonec jsme se uklidnili a šli spát.

Plním bobříka smradu. Již týden jsem se nemyl. Držím táborový rekord, protože nejdelší doba bez koupele je dva a půl dne. Vedoucí mi přikázal pohybovat se po táboře a jeho okolí pouze proti větru. Je ovšem možné, že celá moje snaha vyjde naprázdno, sotva začne pršet. Zatím to na déšť nevypadá, tak mi držte palce.

Včera kuchař Béďa cosi strašně dlouho vařil v kotlíku nad ohništěm.

Vedoucí se zeptal: „Co to bude?“

„To já nevím… Jak jsem s těma zásobama spadl do potoka, uplavaly

těm plechovkám nálepky.“

Nakonec z toho byl guláš, co nežral ani náš táborový pes Puňťa, který jinak slupne v podstatě cokoli. Jednoduše strašnej blivajz. I naše školní kuchyně je proti tomu pětihvězdičková restaurace. Většina toho guláše skončila zakopaná v jámě po staré latríně.

Předevčírem při zapalování táboráku jsme museli volat hasiče, neboť se vedoucímu povedlo omylem zapálit les. My jsme ho upozorňovali, že není dobrý nápad používat k podpálení táboráku plamenomet, ale on měl svou hlavu. Při pomoci požárníkům jsme získali bobříka požární prevence.

Prosím, pošlete mi tisícovku. Prohrál jsem sázku o to, kdo bude rychlejší. Já myslel, že vedoucí, ale divoký vlk, co ho honil po lese, ho kousl do nohy a vedoucí musel do nemocnice. Tím pádem jsem prohrál a dlužím kamarádům.

Zatím se loučím, Váš syn Jenda.